

CLAUDIO CARMONA
Grup Municipal d'En
Comú-Movem Cornellà

L'HONESTEDAT D'UN COMPROMÍS

Cada mes de juliol els Comuns de Cornellà i del Baix Llobregat i la gent de les CCOO **recordem la figura d'en Joan N.**

García-Nieto amb motiu de la seva defunció el 23 de juliol de 1994. Segurament molta gent de la nostra ciutat només coneix aquest nom per l'equipament del barri de Gavarra, però García-Nieto va ser una figura cabdal per a la nostra ciutat i la nostra comarca i una persona referent a nivell humà, polític i sindical.

Fill d'una família burgesa de Barcelona, l'any 1965 va arribar al barri de Sant Ildefons, on va esdevenir un líder cristià i sindical. Va ser **una persona compromesa amb la igualtat i la justícia social** que va venir a viure a Cornellà per millorar-la. Estudiós del conflicte social i de les desigualtats socials que generava el nostre sistema productiu i econòmic va trobar a Cornellà un espai únic on demostrar que la gent treballadora necessitava **lluitar per canviar les seves condicions de vida**. Va ser també un mestre de líders sindicals i polítics però, sobretot, un veí proper i implicat en la denúncia de les situacions que patien els seus veïns i veïnes, ja fossin joves sense feina, persones acomiadades o prejubilades en les crisis industrials del Baix Llobregat, o persones nouvingudes a la nostra comunitat.

Durant els 28 anys que han passat des de la seva mort la ciutat i la comarca han patit múltiples transformacions, però malauradament bona part de les seves reflexions continuen vigents. Avui, **Cornellà es troba en xifres d'atur i de contractació indefinida molt positives**, pràcticament mai vistes en els últims 20 anys, però la realitat quotidiana de moltes famílies treballadores de la nostra ciutat es correspon amb el que ja diagnosticava García-Nieto els anys 80 quan alertava de la creixent pobresa assalariada, és a dir, persones que tot i tenir una feina no tenien ingressos suficients per sortir del llindar de la pobresa.

Als anys 80 ja posava damunt la taula un debat necessari davant les reconversions del sistema productiu i especialment el sector industrial amb l'aparició de noves tecnologies: **estem davant la fi del treball directament productiu per a tothom a temps complet?** Argumentava que la jornada de 40 hores setmanals no servia per repartir treball i contractar nous treballadors/es i que calia transitar cap a una jornada de 30 hores als anys 90 i de 20 hores setmanals en el segle XXI.

García-Nieto incomodava, fins i tot dintre del mateix sindicalisme on ell era referència, per situar debats provocadors, com la reducció de la jornada laboral. Temia un futur de "no-treball" amb nefastes conseqüències per a milions de persones que depenen directament del seu salari com a treballadores, per això, plantejava conceptes com el salari ciutadà. Ens convidava a planificar el futur i a avançar cap a un horitzó que encara avui hem de continuar defensant. Ens plantejava utopies disponibles, **utopies com una assignació bàsica universal, un millor repartiment del treball i la riquesa i un nou concepte del treball no tan dirigit cap a la rendibilitat productiva i més cap a la rendibilitat social i la realització**